

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204797
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114204797.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľky: I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. I XX/XX, C. nad R. proti odporcovi: PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava sp. zn. 129/06/12-nR zo dňa 13.12.2013.

II. Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznáva.

III. Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Trenčín súdny poplatok z návrhu vo výške 331,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.03.2014 voči odporcovi domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava sp. zn. 129/06/12-nR zo dňa 13.12.2013. Predmetný rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 10.02.2014. V 30. dňovej lehote podala podľa ustanovenia § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov návrh na začatie konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, z dôvodu podľa § 40 ods. 1 písm. c),g), j), t.j. preto, že popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Uviedla, že dňa 15.12.2006 uzavrela s odporcom Zmluvu o úvere, na základe ktorej jej odporca poskytol sumu 695,84 Eur (20.963 Sk), ktorú mala mesačne splácať v 18-tich mesačných splátkach vždy 30. dňa v mesiaci vo výške 59,02 Eur (1.778 Sk), celkovo teda mala uhradiť sumu 1.062,34 Eur (32.004 Sk). Splátky si navrhovateľka platila riadne a včas, poslednú splátku uhradila 02.06.2008, čím svoj dlh voči odporcovi považovala za vyplatený. Odporca navrhovateľke poslal ešte raz na účet peniaze, asi ďalšiu pôžičku, ale túto mu hneď obratom vrátila v celej výške, nakoľko o ďalšiu nemala záujem. Skontaktovala sa so zamestnancom odporcu telefonicky a povedala mu, že nemá záujem o ďalšiu pôžičku, ale ten jej oznámil, že musí aj tak uhradiť ďalších päť splátok vo výške 59,02 Eur, za to, že jej peniaze poslali, takže navrhovateľka zo strachu 12.06.2008 týchto päť splátok ešte uhradila. Je preto podľa navrhovateľky zarážajúce, že z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku

vyplýva, že odporca tvrdí, že sa pokúšal s navrhovateľkou mimosúdne dohodnúť, a že podľa neho mala ďalší úver splácať ešte niekedy v roku 2010, resp. 2012. Navrhovateľka opakovane vo svojom podaní tvrdí, že potom ako riadne splatila celý úver, ktorý jej bol poskytnutý len na základe Zmluvy o úvere zo dňa 15.12.2006, ju odporca žiadnym spôsobom nekontaktoval, nebola jej nikdy doručená faktúra na zmluvnú pokutu vo výške 531,17 Eur, ktorá je prílohou žaloby, ani žiadne iné penalizačné faktúry, ktoré boli uvedené v prílohách žaloby v rozhodcovskom konaní, ktoré mali byť splatné v roku 2010, ani žiadne predžalobné upomienky, výzvy, pokus o zmier, SMS správy, ani ju telefonicky či osobne nekontaktoval. Jednanie odporcu pokladá navrhovateľka prinajmenšom za úžernícke praktiky plne v rozpore so zákonnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa a dobrými mravmi. Poukázala na to, že celková výška úveru, ktorú mala zaplatiť bola vo výške 1.062,34 Eur pri RPMN 97,94 %. Ďalej poukázala na znenie všeobecných zmluvných podmienok, najmä na bod 14 upravujúci sankcie a zmluvné pokuty. Uvedené dojednania o kumulovaných zmluvných pokutách považuje navrhovateľka ako aj ustálená judikatúra v Slovenskej republike za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah, pričom predmetná zmluva je formulárovou zmluvou. Navrhovateľka poukazuje aj na bod 18 VOP, v ktorom sa účastníci dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 18.2 tejto zmluvy, pričom výber jednej z alternatív spočíva na žalobcovi. Navrhovateľka má za to, že rozhodcovská doložka začlenená v rámci podmienok štandardnej zmluvy spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V odôvodnení súd síce uviedol, že doložka umožňuje riešiť vec aj pred riadnym súdom, avšak ako je zrejmé žalobca v rozhodcovskom konaní zvolil pre neho jednoduchšiu a kratšiu cestu. Navrhovateľka poukázala na to, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu a takéto dojednanie rozhodcovskej doložky je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Svoj názor navrhovateľka opiera o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Záverom navrhovateľka poukázala na judikatúru súdov ako aj judikatúru súdneho dvora, v ktorej sa ex offio skúmajú neprijateľné podmienky a žiadala, aby súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok.

Odporca sa k podanému návrhu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 24.04.2014. Odporca popiera dôvodnosť podanej žaloby v celom rozsahu a navrhuje, aby ju súd zamietol. Odporca zdôraznil, že hodnotenie rozhodcovskej doložky odporuje príslušnej právnej úprave. Uviedol, že rozhodcovská doložka nemá právne účinky tak ako interpretuje navrhovateľka, otázku neprijateľnosti nehodnotí na základe jej obsahu, ale na základe dôsledkov začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa. V čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere platná právna úprava v Občianskom zákonníku týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv neupravovala otázku rozhodcovských doložiek priamo. Podľa odporcu by neprijateľnosť rozhodcovskej doložky musela vyplývať z obsahu dojednania, nie z toho, ktorá zo strán začne rozhodcovské konanie. Odporca uviedol, že začatie rozhodcovského konania zo spotrebiteľskej zmluvy dodávateľom žiadny zákon k dnešnému dňu nezakazuje. Navrhovateľka svoje tvrdenie o neprijateľnosti neodvodzuje zo znenia rozhodcovskej doložky, ale len z dôsledkov začatia rozhodcovského konania dodávateľom. Navrhovateľka argumentuje, že ak rozhodcovské konanie začne veriteľ, potom sa musí podrobiť rozhodcovskému konaniu a následne vydanému rozhodcovskému rozsudku. Odporca vidí nesprávnosť argumentácie v tom, že neplatnosť je spájaná s dôsledkami začatia rozhodcovského konania veriteľom. Z uvedeného potom podľa odporcu logicky vyplýva, že ak by rozhodcovské konanie začal spotrebiteľ, potom by rozhodcovská doložka podľa povinného mala byť platnou. Tvrdenia navrhovateľky ohľadom obsahu zmluvného vzťahu nie sú správne. Navrhovateľka neuviedla v čom spočíva nesprávnosť postupu a rozhodnutia rozhodcovského súdu. Tvrdenie navrhovateľky o akejsi ďalšej pôžičke považuje odporca za zavádzajúce už len preto, že navrhovateľke bol revolving poskytnutý dvakrát. V oboch prípadoch vedela, že ide o revolving, v poradí prvý poskytnutý revolving ani nebol sporovaný. V prípade druhého revolvingu síce navrhovateľka požiadala o jeho zrušenie, no až po jeho vyplatení. Zrušenie už vyplateného revolvingu nebolo medzi stranami nielen dohodnuté, ale nevyplývalo ani zo zákona. Odporca poukazuje, že navrhovateľka vstúpila do zmluvného vzťahu dobrovoľne, na základe žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú sám predložil. Odporca považuje za účelové konanie navrhovateľky, ktorá obsah vlastných povinností začne sporovať

až vtedy, keď došlo k začatiu sporového konania. Za nesprávne považuje odporca aj vyjadrenie o zmluvných sankciách.

Vec bola prejednaná a rozhodnutá podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu, jeho právnej zástupkyne, ktorá telefaxovým podaním dňa 09.04.2015 ospravedlnila svoju a klientovu neúčast' na pojednávaní.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 129/06/12- nR zo dňa 13.12.2013, vyjadrením odporcu z 7.5.2014, fotokópiou poštovej obálky, zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, splátkovými kalendármi, rozhodcovským spisom Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 129/06/12, telefaxovým vyjadrením odporcu zo dňa 09.04.2015 a zvyšným obsahom spisu.

Navrhovateľka s odporcom uzavrela dňa 15.12.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000059728, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľke sumu 20.963 Sk/695,84 Eur, ktorú mala splácať v 18-tich mesačných splátkach vo výške 1.778 Sk/59,02 Eur, vždy 30. dňa v mesiaci, pri RPMN 90,40 %. Celková výška úveru vrátane úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy (49,79 Eur) predstavovala sumu 32.004,- Sk/1.062,34 Eur.

Podľa zmluvných dojednaní tejto zmluvy v bode 14.1 v prípade omeškania dlžníka je veriteľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 0,2% výšky splátky za každý deň omeškania. Podľa bodu 14.2. v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako 15 dní po termíne splatnosti sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovi nad rámec zmluvnej pokuty podľa čl. 14 ods. 14.1. zmluvnú pokutu vo výške 5% z výšky splátky. Podľa bodu 14.3. v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako 30 dní po termíne splatnosti sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovi nad rámec zmluvnej pokuty podľa čl. 14 ods. 14.1. a 14.2. zmluvnú pokutu vo výške 10% z výšky dlžnej splátky. Podľa bodu 14.4. v prípade omeškania dlžníka so splnením záväzkov o viac ako 15 dní po termíne splatnosti je dlžník povinný uhradiť veriteľovi nad rámec zmluvnej pokuty podľa 14.1., 14.2., 14.3. zmluvnú pokutu vo výške 50% z nominálnej výšky úveru.

Z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere ďalej vyplýva, že účastníci sa v bode 18.1 Zmluvných dojednaní dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 18.2.1. tejto zmluvy. Výber jednej z alternatív riešenie sporov spočíva na žalobcovi. Podľa čl. 18.2.1. zmluvných dojednaní Podľa čl. 16.2.1 Všeobecných obchodných podmienok, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z nasledujúcich rozhodcov - JUDr. Gustáv Ret, JUDr. Ján Smetana, JUDr. Marianna Mochnáčová. V prípade, že postupne alebo naraz nastane situácia, že žiadny z rozhodcov nebude môcť prevziať funkciu rozhodcu v sporoch podľa tejto rozhodcovskej doložky, určí náhradného rozhodcu Veriteľ.

Z pripojeného rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 129/06/12 súd zistil, že dňa 14.06.2012 podal odporca na Slovenský arbitrážny súd, Krížna 56, Bratislava proti navrhovateľke návrh na začatie rozhodcovského konania o zaplatenie sumy 172,55 Eur s príslušenstvom titulom Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000059728 zo dňa 15.12.2006, pričom uplatnená pohľadávka predstavuje časť nesplatenej istiny a zmluvné pokuty. V súlade s ustanovením § 25 ods. 10 Rokovacieho poriadku Slovenského arbitrážneho súdu, bol na základe dôkazov predložených žalobcom dňa 19.07.2012 pod sp. zn. 129/06.12 vydaný rozhodcovský rozsudok. Nakoľko žalovaná sa k predmetnému rozsudku vyjadrila formou žalobnej odpovede bol tento rozsudok zrušený v súlade s § 30 ods. 10 Rokovacieho poriadku Slovenského arbitrážneho súdu a následne Slovenský arbitrážny súd, zriadený Slovak

arbitration court, s.r.o. rozhodol o návrhu odporcu rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 129/06/12- nR dňa 13.12.2013. Rozhodcovským rozsudkom bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť odporcovi sumu 172,55 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 172,55 Eur od 15.04.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 49,79 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Právomoc rozhodnúť spor zo zmluvy o revolvingovom úvere odvodil rozhodcovský súd z bodu 18 zmluvných dojednaní k revolvingovému úveru. V poučení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že účastník sa môže domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou na príslušnom súde v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského súdu v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Z doručenky vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 10.02.2014.

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.07.2014 č.k. 20C/39/2014- 39 bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. pod sp. zn. 129/06/12- nR dňa 13.12.2013 do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Trenčín o návrhu navrhovateľky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 20C/39/2014.

Na pojednávaní dňa 10.04.2015 navrhovateľka uviedla, že na návrhu trvá a žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok. Uviedla, že je pravda, že dňa 15.12.2006 uzavrela s odporcom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol odporca spotrebiteľský úver, ten mu splácala, pričom následne jej vyplatil druhý úver, ktorý mu tiež splatila v celom rozsahu, a potom asi v júni 2008 jej boli na účet pripísané ďalšie peňažné prostriedky od odporcu, ktoré mu ale vrátila, pretože nemala záujem o tento ďalší úver. Uviedla, že keď sa nakontaktovala na zamestnankyňu odporcu, s ktorou uzatvárala pôvodnú zmluvu o úvere, tá jej povedala, že musí zaplatiť aj ohľadom tretieho úveru určité splátky, ktoré zo strachu zaplatila. Prvý splátkový, aj druhý splátkový kalendár podpísala, tretí splátkový kalendár jej odporca poslal, avšak ten nepodpísala. Skutočnosť, že nemá záujem o ďalší úver oznámila odporcovi listom akonáhle zistila, že jej vyplatil ďalšie finančné prostriedky na účet. Navrhovateľka trvá na tom, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodol rozhodcovský súd spor zo zmluvy, nebola dojednaná platne. V ostatnom sa pridrižiava tvrdení uvedených v návrhu na začatie konania. Pri uzatváraní zmluvy o úvere v roku 2006 bola prítomná iba navrhovateľka a zrejme zamestnankyňa odporcu, pani Duchovičová, zmluva bola uzavretá v pobočke odporcu v Dubnici nad Váhom. Pri rokovaní o uzavretí zmluvy jej zamestnankyňa odporcu vysvetlila, v akej výške jej môže byť poskytnutý úver, v akej výške bude povinná platiť mesačné splátky, oznámila jej číslo účtu, na ktorý si následne zriadila trvalý príkaz na posielanie mesačných splátok úveru. Pred podpisom zmluvy jej zamestnankyňa odporcu nedala na prečítanie zadnú stranu zmluvy o úvere, pamätá si len, že tam boli ustanovenia napísané drobným písmom, avšak tie nečítala, nebol na to čas, pretože zamestnankyňa odporcu sa ponáhľala, mala totižto ďalších klientov. Celé rokovanie o uzavretí zmluvy trvalo nie dlhšie ako pol hodinu. Pri rokovaní o uzavretí zmluvy ju zamestnankyňa odporcu neupozornila na to, že v úverových podmienkach zmluvy sa nachádzajú ustanovenia o tom, že by prípadný spor zo zmluvy mal riešiť rozhodcovský súd. O rozhodcovskom konaní, ani rozhodcovskej doložke sa vôbec nerozprávali. Ak by navrhovateľka vedela, že podpisom zmluvy o úvere bude na ňu dopadať rozhodcovská doložka, na základe ktorej budú spory z predmetnej zmluvy o úvere riešené v rozhodcovskom konaní a nie pred všeobecným súdom, určite by takúto zmluvu o úvere nepodpísala. Jej cieľom bolo s odporcom uzavrieť zmluvu o úvere, pretože potrebovala peniaze, a tie aj vrátila. Nemala za cieľ uzavrieť žiadnu rozhodcovskú zmluvu. Úver, ktorý si vzala od odporcu použila navrhovateľka na osobnú potrebu, na zariadenie bytu.

Odporca v telefaxovom vyjadrení zo dňa 07.04.2015 (doplneného písomne dňa 13.04.2015) namietal nedodržanie zákonnej 30 dňovej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Uviedol, že podstata ochrany spotrebiteľa spočíva vo vyrovnávaní pozície z hľadiska vymedzenia a úpravy rovnakých práv a povinností oboch zmluvných strán. Poukázal na výklad pojmu spotrebiteľ v rámci judikatúry Súdneho dvora Európskej únie. Dal do pozornosti, že zmluvné dojednania k úverovej zmluve nie sú samostatný alebo oddelený dokument od zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva aj z bodu 13 zmluvy. Zároveň poukázal na platnú právnu úpravu a vyjadril názor, že rozhodcovská doložka by nemohla byť neplatným úkonom ani pri jej posudzovaní podľa ust. § 53 ods. 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka, nakoľko ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní nie sú neprijateľné. K výberu rozhodcu podľa odporcu dochádza až

pri podaní žaloby, tento výber teda robí strana podávajúca žalobu - nie teda iba jedna zmluvná strana. Ďalej odporca poukázal na znenie dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté nielen podľa Občianskeho zákonníka, ale i Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len OZ), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 2 OZ ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ (v znení zákona č. 568/2008 Z. z. účinného od 01.01.2008) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z o spotrebiteľských úveroch.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa písm. b) tohto zákonného ustanovenia zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie

rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretie zmluvy medzi účastníkmi čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva), únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa čl. 6 ods.1. smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako "smernica"), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2. písm. a) smernice, na účely tejto smernice "nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1., zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3. smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q), podmienky, ktoré môžu byť považované za nekalé sú podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.06.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/ES) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/ES) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offio túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

Z návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovateľka sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o. pod sp. zn. 129/06/12- nR dňa 13.12.2013, ktorým jej ako žalovanej v rozhodcovskom konaní, bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 172,55 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 172,55 Eur od 15.04.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 49,79 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia odporcovi, ktorý bol v rozhodcovskom konaní v postavení žalobcu, a to z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. c), g) a j) zák.č. 244/2002 Z.z. Navrhovateľka sa zrušenia rozhodcovského rozsudku domáhala z dôvodu, že popierala platnosť rozhodcovskej zmluvy, z dôvodu, že bola porušená rovnosť účastníka v rozhodcovskom konaní a z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne

záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd mal z predloženého rozhodcovského spisu preukázané, že navrhovateľke bol predmetný rozhodcovský rozsudok doručený dňa 10.02.2014, a navrhovateľka podala na tunajšom súde dňa 04.03.2014 návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, t.j. v 30-dňovej lehote podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahuje špeciálny právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj právna úprava spotrebiteľských zmlúv Občianskeho zákonníka a zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ustanovenia § 23a ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté nielen podľa Občianskeho zákonníka, ale i Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluva uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež zmluvné podmienky, ktoré navrhovateľka vo svojej pozícii ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Uvedená zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - odporcom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a spotrebiteľom navrhovateľkou ako fyzickou osobou, čo je zrejme aj z označenia účastníkov v zmluve.

Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý teória a prax označujú za fakticky nerovný, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcovským súdom, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často krát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve, alebo všeobecných podmienkach. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade sporu rozhodcovský súd rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva rozhodcom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležitě naplávať, sú plne namieste.

Pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky súd podporne vychádzal z právnych záverov prijatých Najvyšším súdom SR v rozhodnutiach sp.zn. 6MCdo/9/2012, sp.zn. 6Cdo/1/2012 a sp.zn. 6Cdo/3/2013. Konkrétne v rozhodnutí sp.zn. 6Mcdo/9/2012 Najvyšší súd SR uviedol: „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejme, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejme, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená“. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 6Cdo/1/2012 dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ten istý právny záver bol vyslovený aj v ďalšom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/3/2013 zo dňa 13.3.2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy nebola vôbec oboznámená s rozhodcovskou doložkou, na základe ktorej budú všetky spory, nároky riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky, pričom výber spočíva na žalobcovi, nebola poučená o následkoch uzavretia takejto rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere. Ako uviedla navrhovateľka aj na pojednávaní, pokiaľ by navrhovateľka vedela, že je v zmluvných podmienkach obsiahnutá rozhodcovská doložka, nepodpísala by zmluvu. Odporca v konaní nepreukázal, že navrhovateľka bola pred uzavretím zmluvy zo strany odporcu osobitne poučená, resp. upozornená, že zmluvné dojednania obsahujú aj možnosť riešenia prípadného sporu v rámci rozhodcovského konania. Z listín nepochybne vyplýva, že zmluva, ako aj zmluvné podmienky boli vopred pripravené odporcom ako formulár, ktorý používa odporca pri kontraktácii aj s inými spotrebiteľmi, čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti a navrhovateľka nemohla ovplyvniť ich obsah. Keďže navrhovateľka nemohla ovplyvniť ich obsah nemôže ísť o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Z výsluchu navrhovateľky vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy nebola upozornená na rozhodcovskú doložku, nebola informovaná o dosahu rozhodcovskej doložky, taktiež ani o rozdieloch medzi konaním pred všeobecným a rozhodcovským súdom. Navrhovateľka uviedla, že pred podpísaním zmluvy jej zamestnankyňa odporcu nedala na prečítanie zadnú stranu zmluvy, kde bol nejaký text drobným písmom, ktorý navrhovateľka nečítala, pretože zamestnankyňa odporcu sa ponáhľala, mala ďalších klientov. Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že rozhodcovská doložka nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že z jej obsahu vyplýva, že spory zo zmluvy medzi účastníkmi nemusia byť riešené len v rozhodcovskom konaní ale aj v súdnom konaní. Ide len o iluzórnu možnosť spotrebiteľa vybrať si riešenie sporu cestou všeobecného súdu. Rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že v prípade sporu možno s istotou predpokladať, že veriteľ vyvolá konanie práve pred rozhodcovským súdom, aj napriek tomu, že majú zmluvné strany na výber medzi všeobecným súdom alebo rozhodcovským. Výber spočíva síce na žalobcovi, týmto je však vo väčšine prípadov práve dodávateľ, veriteľ. Rozhodovanie sporu pred rozhodcovským súdom je pritom paušálnym spôsobom zakotvené v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti navrhovateľky ako spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by poučil navrhovateľku o rozdieli medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktoré ustanovenie je všeobecnou klauzulou umožňujúcou súdu vyhodnotiť zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku v prípade, že budú splnené zákonné kritéria. V ust. § 53 ods. 3 OZ sú demonštratívne vymenované neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalší dôvod zakladajúci neplatnosť rozhodcovskej doložky spočíva aj v tom, že rozhodcovský súd vybral sám odporca tým, že v zmluvných dojednaniach určil osoby, ktoré v prípade sporu zo zmluvy budú rozhodovať spor, čo je v rozpore s nálezom Ústavného súdu ČR IV. ÚS 2735/11, podľa ktorého je právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a vzťahuje sa primerane aj na rozhodcovské konanie. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci potom zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v ustanovení § 3 ods. 1 vymedzuje rozhodcovskú zmluvu ako dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vzniknú, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená, čo v danom prípade nemal súd preukázané. Podľa názoru súdu ide o nekalú praktiku zo strany dodávateľa ak v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu do vopred pripravených zmluvných podmienok, ktoré by mali bližšie riešiť podmienky zmluvy o úvere zakomponuje dodávateľ rozhodcovskú doložku, pričom pred predložením zmluvy spolu so zmluvnými podmienkami na podpis spotrebiteľovi, nie je spotrebiteľ zo strany dodávateľa na ustanovenie zakladajúce právomoc rozhodcovského súdu upozornený a riadne poučený o jeho dôsledkoch. Ak spotrebiteľ predložené listiny podpíše v dobrej viere v čestnosť konania dodávateľa, no bez vedomia o tom, že podpísal aj záväzok podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, nemôže spotrebiteľa takéto zmluvné ustanovenie zaväzovať, pretože na jeho strane nie je daná skutočná vôľa uzavrieť aj rozhodcovskú zmluvu. Ako vyplývalo z dokazovania, rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na

výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Navrhovateľka mienila uzavrieť s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere, pretože potrebovala peniaze, jej cieľom nebolo uzavrieť aj rozhodcovskú zmluvu. Vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu nemohla navrhovateľka mať, pretože osobou konajúcou za druhú zmluvnú stranu nebola upozornená na to, že v zmluvných podmienkach sa nachádzajú takéto ustanovenia zásadného právneho významu. Navrhovateľka po dojednaní obsahu zmluvy o úvere, t.j. výšky úveru a výšky mesačnej splátky, túto podpísala podľa pokynu zamestnankyne odporcu. Nemala možnosť ovplyvniť obsah klauzuly zakladajúcej právomoc rozhodcovského súdu. Obsah tejto rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený a na jej obsahu navrhovateľka nijakým spôsobom neparticipovala.

Z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na citované ustanovenia právnych predpisov súd uzavrel, že rozhodcovská zmluva obsiahnutá v zmluvných dojednaniach k zmluve o revolvingovom úvere je neplatná a rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť spor z tejto zmluvy.

Pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy súd návrhu navrhovateľky na základe § 40 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. Vzhľadom na uvedené bolo nadbytočné skúmať, či sú splnené aj ďalšie navrhovateľkou uplatnené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, t.j. že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, a že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku a to podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého má v konaní úspešný účastník právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti účastníkovi, ktorý v konaní úspech nemal. Keďže však navrhovateľka do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy konania nevyčíslila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania navrhovateľke vo vyhlásenom rozsudku a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a o zrušení rozhodcovského rozhodnutia vydaného rozhodcom, je súdny poplatok 331,50 Eur.

Navrhovateľka sa domáhala ochrany svojho práva, keď tvrdila, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súd v tomto smere rozhodcovskú zmluvu aj preskúmal. Na zmluvu o revolvingovom úvere dopadajú ustanovenia právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Preto je navrhovateľka od platenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodená. Keďže súd jej návrhu vyhovel, je odporca v zmysle § 2 ods. 2 prvej vety zákona č. 71/1992 Zb. povinný zaplatiť na účet súdu súdny poplatok z návrhu v sume 331,50 Eur podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.